

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6001/2025
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бисера Жупић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владан Пантовић, адвокат из ..., ради брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 842/24 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 17.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 842/24 од 13.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 842/24 од 13.02.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару П 899/23 од 15.11.2024. године, усвојен је предлог тужиле, па је одређена привремена мера и обавезан тужени да тужилји плаћа закупнину за пословни простор – локал који се налази у ... у пословно-стамбеној згради, објекту број ..., зграда ... која се налази у улици, на кп бр. .../..., која се налази у приземљу површине 35 м² и магацин за локал, плаћа месечно износ од 300 евра у динарској противвредности на дан исплате сваког месеца до 05. у месецу, а све у року од 15 дана од издавања привремене мере; ова привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 842/24 од 13.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Новом Пазару П 899/23 од 15.11.2024. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ...10/23-др. закон), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права, нити расправљањем правног питања у интересу равноправности грађана имајући у виду разлоге које су нижестепени судови дали за усвајање предлога за одређивање привремене мере. Делом навода ревизије се оспорава правилност закључка нижестепених судовоа о испуњености услова из члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО за одређивање привремене мере и указује на битне повреде одредаба парничног поступка из којег разлога се не може изјавити посебна ревизија.

Из изложених разлога и на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.)

Решење којим је усвојен предлог за одређивање привремене мере, није решење којим се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија туженог изјављена против другостепеног решења није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП с обзиром на то да се ревизијом побија одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

Побијаним решењем одлучено је о предлогу за одређивање привремене мере у смислу одредбе члана 449. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 9/20 – Аутентично тумачење). На поступак одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и опште правило обезбеђења из извршног поступка (члан 426. ЗИО). По члану 27. ЗИО против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка. Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је да странке не могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана). Решење којим је одлучено о предлогу за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка није решење који се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија предлагача није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, с обзиром на то да се ревизијом побија одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

Са изнетих разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**